

Пелагонѣа Блѣггарска землѣа: градъ Вѣлѣ, селѣ Дѣдино, сѣ Чичеко, Оризарѣ, селѣ Рѣсоман', Дѣдино, селѣ Грѣнчища, Кри-волѣ, Златаре, мона Илко^в (л. 7^б).

Блѣггарска землѣа: градъ Бѣтола, Малокѣща, Грѣ-лини, моѣ Коване^ц, мона Орѣ, Долна Прѣспа, мона с^т Иліа, моѣ Бѣго, градъ Цѣпѣ, селѣ Нѣво пѣ Цѣпѣ (л. 8^а).

Пелагонѣа Блѣггарска землѣа: монасти^ѣ Пѣлошко, моѣ Прѣдром', мона Дѣхово, мона Лакочере^в, селѣ Рѣсень, монасти^р Трѣ-скаве^ц, монасти^р Срѣзѣй, монасти^р Бѣшава, моѣ Градѣще, моѣ Крѣннино, монасти^ѣ Бѣковецѣ, моѣ Орѣ, моѣ Стрѣжеко, гра Кѣчака (л. 8^б).

Фотографски снимки отъ сжщото, заедно съ имената на записанитѣ за поменъ лица, сж прѣдадени на стр. 179—180. На стр. 181 е прѣдаденъ фотографски текстътъ за Блѣггарска землѣа гѣа Пѣро^т мѣсто Кисѣкъ, (моѣ) Стѣ Ирѣагѣль (л. 4^б).

XVII в.

№ 64.

Скопѣе.

Въ Описаніе турецкой имперіи составленное русскимъ бывшимъ въ плѣну у Турокъ во второй половинѣ XVII вѣка (подъ редакціею П. А. Сырку, Палестинскій сборникъ т. X, Спб. 1890) намираме бѣлѣжки за населеніе на нѣкои македонски градове. За Скопѣе се казва, че всичкитѣ селяни наоколо сж бѣлгари: „А окрестъ таго мѣста Скопи съ трехъ странъ уѣздные люди все болгарские“, стр. 38.

1704 г.

№ 65.

Велесъ.

Срѣбскиятъ писатель Йеротей Рачанинъ пжтувалъ прѣзъ 1704 г. за светитѣ мѣста, въ Йерусалимъ. Той миналъ прѣзъ Нишъ на югъ, и отъ Морава, която той нарича Бугарска Морава, слѣзълъ въ вардарската долина. Между друго, въ неговия пжтопись четемъ за Велесъ: „И паки дойдосмо на 14 конакъ у Велесъ градъ Бугарскій, а турци зову Тюпрюлія“ (Гласник XXXI, 299).